RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 14.05. 2016 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 16.05.2016 r.
nr 2342 podpis

PK II Ko1 928.2016

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn. 17.05.16
nr 3061 podpis

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiadając na przekazane przy piśmie z dnia 12 kwietnia 2016 r., nr BPS/043 -14-259/16 oświadczenie złożone przez Panią Senator Marię Koc podczas 14 posiedzeniu Senatu w dniu 7 kwietnia 2016 r., uprzejmie informuję, iż w celu zweryfikowania wskazanych w oświadczeniu okoliczności Prokurator Okręgowy w Siedlcach, stosownie do uprawnień wynikających z § 73 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. z 2016 r. poz. 508), w ramach kontroli służbowej, dokonał badania akt postępowania przygotowawczego o sygn. Ds 1161/13 zawisłego w Prokuraturze Rejonowej w Sokołowie Podlaskim.

Analiza akt wskazała, iż postępowanie w powyższej sprawie zostało zainicjowane zawiadomieniem o przestępstwie z dnia 28 października 2013 r., złożonym przez pełnomocnika M Z , K P i M W , który wskazał, iż osoby działające w imieniu spółki z o.o. z siedzibą we dopuściły się czynu zabronionego penalizowanego w art. 286 § 1 kk, zawarły bowiem z pokrzywdzonymi umowy o świadczenie usług, których nie

zamierzały zrealizować, żądając następnie zapłaty za bliżej nieokreślone zobowiązania wynikające z tych umów.

W toku przeprowadzonego w tej sprawie postępowania przygotowawczego ustalono, iż w dniu 26 listopada 2012 r. podmioty , i Sp. z o.o,(prowadzona przez K Z , obecnie P), reprezentowane przez M Z zawarły z Sp. z o.o z siedzibą we trzy umowy, przedmiotem których było świadczenie przez tę ostatnią spółkę czynności naprawczych w zakresie doradztwa ekonomiczno - marketingowego i prawnego w ramach prowadzonej przez zlecających działalności gospodarczej oraz przygotowanie, przedstawienie i przeprowadzenie ostatecznego projektu refinansowania zobowiązań wobec osób fizycznych i prawnych, przeprowadzenie układów z wierzycielami, podpisanie stosownych ugód oraz stworzenie harmonogramu ich spłat.

Przedmiotem umowy z M W było również opracowanie harmonogramów i zawieranie ugód z wierzycielami dla zamkniętej działalności gospodarczej w

W umowie zawartej z określono, iż ugody mogą być zawierane do łącznej kwoty 3.500.000 zł, zaś z firmą do kwoty 1.200.000 zł.

We wszystkich trzech umowach zapisano, iż wykonawca otrzyma wynagrodzenie odpowiadające 3% (w przypadku - 2,5%) wartości wszystkich zrefinansowanych ugód cywilno - prawnych i publicznych.

W toku dochodzenia uzyskano cztery faktury wystawione przez Sp. z o.o dla podmiotu , opiewające na łączną kwotę około 125. 000 zł., w których wpisano jedynie, iż należności w nich wyszczególnione wynikają z umowy restrukturyzacyjnej. Nie wyjaśniono, czy wykonawca usług wystawiał takie faktury również dla dwóch pozostałych podmiotów.

Ustalono, iż w dniu 1 marca 2013 r. E C z Sp. z o.o., działając na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez M Z zawarła w jej imieniu z Sp. z o. o. umowę najmu i serwisu asortymentu gospodarczego, która obejmowała również wykup przez asortymentu należącego do M Z W wyniku wykonania tej umowy, na wskazany w niej rachunek bankowy kupujący przelał kwotę 276.750 zł.

Przesłuchana w toku postępowania M Z zeznała, iż E C poinformowała ją, iż jest to tzw. konto techniczne, z którego mieli być spłacani wierzyciele. Ona sama nie miała dostępu do środków zgromadzonych na tym rachunku, nie wie czy rzeczywiście zostały one przeznaczone na spłatę zobowiązań, a jeśli tak to w jakiej wysokości. Przypuszcza jednak, iż E C przywłaszczyła z tych środków około 200.000 zł. Natomiast M W podał, iż przekazał E C 20.000 zł. i nie wie jak pieniądze te zostały rozdysponowane.

Pokrzywdzeni zarzucili E C , reprezentującej w kontaktach z nimi spółkę , iż nie wywiązała się z umów z dnia 26 listopada 2012 r., nie zawarła bowiem ugód z kluczowymi wierzycielami i nie doprowadziła do ponownego uruchomienia przez banki wypowiedzianych umów kredytowych oraz nie przedłożyła im projektów refinansowania zobowiązań i układów z wierzycielami, ze wskazaniem ogólnej wartości zobowiązań objętych tymi układami i kwot wierzytelności cząstkowych wynikających z każdej z ugód. Zarzuty dotyczyły również braku prowadzenia przez Sp. z o.o. kampanii marketingowej na rzecz zlecających, mającej pozwolić im na pozyskanie klientów i uzyskanie środków na spłatę zobowiązań, a także niewskazanie w fakturach wystawionych przez tę spółkę, jakie konkretnie czynności obejmowały wyszczególnione w nich płatności.

Odnosząc się do podnoszonych zarzutów E C , w licznej korespondencji prowadzonej głównie z M Z oraz pełnomocnikiem pokrzywdzonych wskazywała, że wszystkie dokumenty i informacje są im przekazywane na bieżąco oraz, że to ze strony jej kontrahentów brak jest woli współpracy, a w konsekwencji spłaty zobowiązań.

Nadto w toku postępowania pokrzywdzona K P zeznała, iż zachodzi podejrzenie podrobienia umowy zlecenia na wykonanie usługi z jej wierzycielem firmą . Egzemplarz umowy, który jest bowiem w jej posiadaniu rożni się usytuowaniem podpisów, dopiskami i ilością pieczęci od tego, który wierzyciel przedłożył w postępowaniu sądowym przed Sądem Rejonowym w Radzyniu Podlaskim.

Przesłuchany w charakterze świadka Z B - właściciel potwierdził zawarcie umowy, wskazując, iż umowa została sporządzona w dwóch

jednobrzmiących egzemplarzach, a on na swoim nie nanosił dodatkowych zapisów i pieczęci.

Postanowieniem z dnia 10 marca 2014 r. Prokurator Rejonowy w Sokołowie Podlaskim umorzył dochodzenie w sprawie: doprowadzenia M Z K P i M W do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o nieustalonej wartości, w okresie od dnia 26 listopada 2012 r. do dnia 28 października 2013 r. w miejscowości , gm. w związku z zawarciem umów na świadczenie usług przez Sp. z o.o. z siedzibą we , poprzez wprowadzenie w błąd pokrzywdzonych co do wywiązania się z obowiązków zawartych w umowach, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 k.p.k., wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego oraz w sprawie podrobienia podpisu K Z na dokumencie umowa - zlecenie na wykonanie usługi przez Z B , a następnie posłużenia się podrobionym dokumentem jako autentycznym, w dniu 26 października 2012 r. w , powiat , woj. , poprzez jego przesłanie do Sądu Rejonowego Wydział Cywilny, tj. o czyn z art 270 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt. 1 k.p.k., wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu.

Wobec złożenia przez M Z zażalenia, zasadność powyższej decyzji merytorycznej podlegała kontroli Sądu Rejonowego w Węgrowie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w Sokołowie Podlaskim, który orzeczeniem z dnia 29 maja 2014 r. o sygn. akt VII Kp 28/14 zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

Po zapoznaniu się z aktami sprawy i analizie zgromadzonego materiału dowodowego Prokurator Okręgowy w Siedlcach ocenił, iż postanowienie o umorzeniu dochodzenia w niniejszej sprawie zapadło co najmniej przedwcześnie.

W związku z powyższym polecił Prokuratorowi Rejonowemu w Sokołowie Podlaskim podjęcie przedmiotowego postępowania karnego na nowo i wykonanie dalszych, wskazanych czynności procesowych, mających na celu wyjaśnienie okoliczności sprawy, następnie w oparciu o uzupełniony materiał dowodowy ponowne dokonanie karno prawnej oceny zdarzeń objętych dochodzeniem w powyższej sprawie.

Jednocześnie informuję, iż przeprowadzona w obszarze właściwości wszystkich prokuratur regionalnych kwerenda wykazała, iż w latach 2013-2016 nie były rejestrowane inne postępowania karne obejmujące swoim zakresem nieprawidłowości

w działaniu Sp. zo.o. z siedzibą we Jedynie w Prokuraturze Rejonowej dla Wrocławia-Krzyki we Wrocławiu prowadzono sprawę o sygn. 1 Ds 1052/14, w której powyższej spółce przysługiwał status pokrzywdzonego.

Zastępca Prokuratora
Generalnego
Krzysztof Sierak